

saaledes som Lovforslaget er forment, naar vore Ændringsforslag vedtages, vil det betyde en større Hjælp i Forhold til den Hjælp, der ydes efter Loven af 1921.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller skal jeg, som sagt, ikke diskutere med — af gode Grunde —, og jeg har egentlig for saa vidt ogsaa forstaaet, at det vilde være omtrent, som man siger, spildte Guds Ord paa Balle Lars.

Til det ærede Medlem Hr. Willesen, der nu endelig har fundet et Standpunkt, idet det ærede Medlem vil undlade at stemme, skal jeg sige, at det kan naturligvis være et udmærket Standpunkt — jeg ved ikke, om han taler paa hele Partiets Vegne —, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det vil være et Stykke Tid, inden det ærede Medlem og hans Parti faar Lejlighed til at reformere Omverdenen, hvis de vedbliver at indtage et saadant Standpunkt; derfor vil jeg anbefale, at de en Gang imellem tog et andet Standpunkt.

P. Munch: Med Hensyn til de to Ændringsforslag, som er stillet af fem Medlemmer af det konservative Folkeparti, vil jeg udtale min Glæde over, at en Del af det ene Ændringsforslag falder sammen med det Forslag, der er stillet fra vor Side. I den øvrige Del deraf er der peget paa de Mennesker, som er mellem 62 og 65 Aar, og deres Undtagelse fra Forslagets almindelige Regel. Dette kan vi ikke give vort Bifald. De almindelige humane Grunde, som har bestemt vor Stilling med Hensyn til de nuværende Rentenydere, gælder ogsaa for denne Gruppe. Med Hensyn til dem, der har ansøgt, men endnu ikke har faaet Invaliderenten tilkendt, er det vor Opfattelse, at de er anderledes stillet end dem, der ikke har ansøgt, men vi sætter ogsaa et bestemt Skel mellem dem og de Rentenydere, der allerede har faaet Meddelelse om, at de er tilkendt dem en vis Sum. Vi for vort Vedkommende har derfor ogsaa været villige til Forhandling for denne Gruppens Vedkommende. Vi er i vort Forslag gaaet ud fra, at hvis de Ændringsforslag med Hensyn til den fremtidige Ordning, som vi har stillet, blev vedtaget, vilde de kunne passe for hele denne Gruppe af Mennesker, og derfor kan vi heller ikke billige dette Forslag.

Ændringsforslagene fra de fem konservative Medlemmer og de Udtalelser, med hvilke Ordføreren (Axel Møller) begrundede dem, har jo for øvrigt givet Anledning til en Diskussion mellem juridiske Medlemmer af det konservative Folkeparti. I denne Dis-

kussion skal jeg ikke blande mig. Vi har gennem den meget tydeligt erfaret, at her staaer Anskuelse skarpt overfor hinanden indenfor Juristernes Kreds, og dette er jo heller ikke i Forvejen ubekendt. Naar den højtærede Justitsminister, der med megen Energi drog i Ledning under denne Forhandling, dertil knyttede den Bemærkning, at man jo roligt kunde overlade den endelige Afgørelse af saadanne Spørgsmaal til Domstolene, vil jeg dog minde om, at der i dette Ting har været megen Forhandling om, hvorvidt man overhovedet anerkendte Domstolenes Berettigelse til at omstøde en af Rigsdagen vedtagne Lov, og at Domstolene hidtil altid har været meget tilbageholdende og med Grund meget tilbageholdende, naar det drejede sig om paa en saadan Maade, om jeg saa maa sige, at sætte sig til Doms over Lovgivningsmagten, og jeg vilde anse det for lidet heldigt, om dette omstridte Spørgsmaal nu skulde komme til en Prøvelse og Afgørelse gennem en Proces. Om selve det juridiske Spørgsmaal skal jeg i øvrigt ikke udtale mig, jeg har allerede tidligere sagt, at det ikke er dette, der er det afgørende for vor Holdning.

Jeg maa dernæst vende mig med nogle Ord til den højtærede Sundhedsminister. Den højtærede Minister var saa venlig at give mig, om jeg saa maa sige, en Art Flidsattest, men efter at han havde givet denne, oplæste den højtærede Minister en længere Stilsøvelse udarbejdet paa Grundlag af de Udtalelser, der er fremsat fra vor Side i den foreliggende Betænkning, og jeg kan jo ikke nægte, at den Maade, hvorpaa den højtærede Minister her udtalte sig, vidner om en Følelse af Overlegenhed overfor Medlemmerne af dette høje Ting, der vistnok ikke kan siges at være helt begrundet ved den Indsigt, den højtærede Minister hidtil har lagt for Dagen under Behandlingen af de Spørgsmaal, som ved Tidens Ugunst er betroet ham til Varetagelse fra Ministeriets Side i denne Sal. Med Hensyn til de Ting, som den højtærede Minister fremførte, skal jeg nævne Spørgsmaalet om Beregningen af den samlede Besparelse, der maatte blive et Resultat af Gennemførelsen af Ministeriets oprindelige Forslag. Den højtærede Minister kritiserede der, hvad jeg havde sagt derom i Betænkningen. En meget stor Del af det, han syntes at fremføre med megen Overlegenhed som Kritik, var dog kun en Gentagelse af Bemærkninger, som jeg allerede har fremført. Den højtærede Minister sagde, at naar Tallet af dem, der fik Rentenydelse steg udover det Tal, som nu findes, vilde der derved efterhaanden fremkomme ogsaa en